

fortrænge Repræsentanterne for det rette Demokrati.

Da der nu er denne Modsætning ved Valget af Repræsentanterne med Hensyn til Svaret paa Spørgsmaalet om, hvad der er den bedste Ordning af Forsvarssagen, følger deraf med logisk Konsekvens, at Socialdemokraternes Stemmer, som det ærede Medlem opgjorde til 92,000, ikke indeholde noget klart Svar i Forsvarsspørgsmaalet, under alle Omstændigheder ikke her i København. Her have de socialdemokratiske Arbejdere ikke klart og direkte stemt mod nogen bestemt Form for Ordningen af Forsvarssagen, de have stemt paa denne Helhed af socialdemokratiske Dyder og Fortjenester, som vedkommende Taler fremførte og forespejlede dem. Og det har sin Betydning at gøre sig dette klart. For det første har det sin Betydning ikke mindst, naar man hører en Taler som den ærede sidste (Sabroe), og jeg vil derfor tilføje, foranlediget af denne Tale, at jeg positivt har gjort et Skridt, som det ogsaa her kan have en vis Betydning at nævne. Det er ikke saaledes, at for os, der ikke ere socialdemokratiske Repræsentanter, er Arbejderstanden her i Landet noget fremmed, vi ikke kende. Paa ingen Maade, Arbejderne leve ikke paa Maanen eller andre Steder langt borte, ogsaa vi leve mellem Arbejderne, og ikke faa af os ikke alene leve midt iblandt dem, men have ogsaa Arbejdere i vor Slægt, ere opad eller nedad beslægtede med dem og staa i det hele i intim Berøring med dem, saa vi have Lov til at have vor egen Mening om, hvad Arbejderne tænke og mene. Jeg gjorde gældende ved Valgmøderne, at man gjorde Arbejderstanden Uret, naar man beskyldte den for at være mindre villig til at deltage i Forsvaret end nogen anden Samfundsklasse, og det mødte ingen Modsigelse. Jeg opfordrede paa disse Møder Socialdemokraterne til at sige, om nogen Socialdemokrat eller Arbejder vilde benægte det. Men der var ingen, som gjorde det. Ogsaa deraf henter jeg et Vidnesbyrd om, at det forholder sig ikke saaledes, at vor Arbejderstand kan føres frem som forsvarsnihilistisk og bruges som den mægtige Hær, der skal søge at rykke Gennemførelsen af en fornuftig Forsvarsordning her i Landet saa langt bort som muligt. Man har ikke Ret til at gøre det. Og naar den ærede Lejehusmand — havde jeg nær sagt, men det er han jo ikke — den ærede Repræsentant, som nylig talte, vilde sætte et saadant Stempel paa den danske Arbejderstand, at han derved gjorde

den til en anden Klasse af Nationen end de almindelige Danske, vil jeg, selv om ikke andre vil det, nedlægge en bestemt Protest derimod. Der findes mellem de Vaagekoner og Arbejdsmænd, som den ærede Repræsentant talte om, mange, der staa paa et adskilligt højere Standpunkt i deres hele Tænkemaade end det, det ærede Medlem fremførte.

Af andre Spørgsmaal vedrørende denne Sag skal jeg ikke fremdrage noget enkelt, thi i saa Henseende kan jeg i det hele henholde mig til det, som den ærede Ordfører for denne Side af Tinget, det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov), udtalte. Men et enkelt, forholdsvis lille Punkt vil jeg dog dvæle ved, dels paa Grund af, at jeg ligefrem er bleven opfordret dertil, dels fordi jeg gør det af egen Drift, det er, at man i den Hærlov, der foreligger, har foreslaaet Afskaffelsen af Hærens Musikkorps. Jeg vil dvæle derved ikke alene for Musikkorpsenes egen Skyld, men fordi det har en principiel og mere vidtrækkende Betydning end den finansielle Betydning, Afskaffelsen kan have. Hvis det her drejede sig om store Summer, for hvilke man kunde gennemføre en større Fæstningsdel, et Fort eller noget andet paaviseligt, kunde det være, at Valget skulde træffes mellem det ene eller det andet, om man skulde opgive Musikkorpsene for at naa dette eller beholde dem og undvære dette. Men her drejer det sig om et Beløb af mellem 200,000 og 300,000 Kr., det vil sige 10 Øre pr. Hoved af den danske Befolkning. Det er kun et Straa i den hele Forsvarsudgift, og vel kender jeg den Talemaade, som siger, at et Straa kan brække Kamelens Ryg, naar det er det sidste Straa, der gør Byrden for tung, men jeg har ikke set nogen paavise, og jeg kan ikke erkende, at denne Tiøre vilde knække det danske Folks økonomiske Evne til at bære et formaalstjænt Forsvar. Selve Musikkorpsene have ikke saa lidt Betydning ikke alene for Soldaterne, hvis Arbejde det letter, for hvem det forkorter Fritiden, og hvis hele aandelige Standpunkt Musikken er egnet til at forædle, men den har Betydning ogsaa for den civile Befolkning i vide Kredse. Vi vide alle, hvordan Militærmusik og Militærkoncert kan samle Tusinder og atter Tusinder omkring sig, vi se det jo ogsaa i Hovedstaden. Vi se, hvorledes selv den Del af Befolkningen, der tituleres Proletariatet, og hos hvem der vel er udsaaet en hel Del af de Tanker, vi nylig hørte blive fremførte, samler sig om